

Podomáček

č.24

zdarma

Zpravodajský občasník obce Podomí

Úvodník

Vážení občané!

Nastávající zimní období je bohužel ovlivněno různými opatřeními proti koronaviru, která nás mnohdy omezují v běžných aktivitách. Projevuje se to i tak, že nemohly proběhnout některé tradiční akce, o kterých vás jinak v této době pravidelně informujeme. Nezbyvá nám než věřit, se tato situace postupně zlepší a my se budeme moci vrátit k normálnímu stylu života.

V 24. čísle našeho zpravodaje se jako obvykle seznámíme se zprávou obecního úřadu, s informacemi o činnosti Sokola, myslivců a rybářů. Nechybí ani obvyklá pohádka a povídka z našeho regionu a údaje z matriky o změnách v počtu obyvatel obce.

Vážení občané,
jménem obecního zastupitelstva Vám přejeme klidné a spokojené prožití vánočních svátků a v novém roce více než jindy hlavně zdraví, štěstí a pohody

red

OBSAH

Zpráva obecního úřadu

Informace z matriky

Zpráva o činnosti TJ Sokol Podomí

Zpráva Místní knihovny Podomí

MS Kojál, Podomí

Povídka

Pohádka

Zpráva obecního úřadu

Rekonstrukce chodníků v blízkosti komunikací II. a III. třídy

V listopadu byly ukončeny práce na rekonstrukci chodníků v blízkosti komunikací II. a III. třídy. V současné době probíhá shromažďování dokumentů pro jejich kolaudaci. Nakonec se podařilo zrealizovat i problematické napojení chodníku okolo latovny, a tak se občané z Horního konce mohou bezpečně dostat až na Příhon.

S realizací chodníku směrem na Senetářov počítáme na jaře roku 2021.

Úprava veřejného prostranství s dětským hřištěm

V září se uskutečnilo výběrové řízení na dodavatele úpravy parku naproti pohostinství. Zakázku získala společnost FLORSTYL s.r.o., která podala nejnižší nabídkovou cenu ve výši 2 020 619 Kč. Obec Podomí získala dotaci ve výši 1 226 003 Kč. Zbýlou část, 794 616 Kč, uhradí obec Podomí z vlastních zdrojů. V rámci projektu budou u autobusové čekárny zbudovány sedací schody a zábradlí k parkovišti u Příhonu. Do parku bude umístěn jeden dominantní lanový prvek, skluzavka, průlezka a balanční herní prvek. Herní prvky by měly sloužit jak malým, tak starším dětem. I přes plánované úpravy a umístění herních prvků zůstane v parku dostatečný prostor pro společné akce a setkávání.

Možnost zajištění nákupů a dovozu léků

Nabízíme seniorům možnost zajištění nákupu a dovozu léků. Pro bližší informace kontaktujte K. Ševčíkovou na telefonním čísle: 724 186 601.

Potravinová sbírka

Místní charitní středisko ve spolupráci s Charitou Vyškov uspořádalo letos v listopadu poprvé potravinovou sbírku pro potřebné. Děkujeme všem občanům, kteří do sbírky přispěli potravinami nebo finančním darem. Kromě potravin se podařilo na pomoc pro potřebné získat částku 1 950 Kč. I za tyto příspěvky budou nakoupeny potraviny a jiná potřebná materiální pomoc.

Potravinová sbírka v listopadu 2020

Poplatky v roce 2021

Poplatek za komunální odpad byl navýšen na 520 Kč/osoba, u chalupářů 520 Kč/nemovitost.

Výše vodného: 35 Kč/m³.

Výše stočného: 47 Kč/m³.

Betlémské světlo ve zvonici

Pro letošní ročník vybrali pořadatelé heslo „Mír překonává hranice“, a toto heslo se zatím daří naplňovat i v dnešní složité době. Betlémské světlo již převzali na hraničním přechodu Drasenhofen brněnští skauti, kteří ho přivezli do Brna. Vy si budete moci přinést Betlémské světlo domů na Štědrý den. Jako každý rok si pro něho můžete přijít do zvonice od 8:00 do 15:00 hodin.

Ve druhé polovině roku 2020 jste se mohli zúčastnit následujících akcí:

Memoriál Rosti Gregora

Léto končí, podzim začíná

Český den proti rakovině

Podomské prďák

Ostatní akce musely být, vzhledem k epidemiologické situaci, zrušeny.

V první polovině roku 2021 pro vás plánujeme spoustu akcí, zda se budou moci uskutečnit záleží na epidemiologické situaci v České republice:

Tříkrálová sbírka – 9. 1.

Lyžařský zájezd s TJ Sokol Podomí – 16. 1.

Podomské mlaskání – 23. 1.

Ostatková zabíjačka – 13. 2.

Hodina Země – březen

Pálení čarodějnic – 30. 4.

Posezení u příležitosti Dne matek – 9. 5.

Zájezd s TJ Sokol Podomí – 22. 5.

Český den proti rakovině – květen

Tour de Podomí – červen

Hodové odpoledne pro děti – 7. 8.

Velkoobjemový kontejner bude přistavený v naší obci 25. března 2021.

Vážení občané, přejeme vám radostné prožití vánočních svátků a do nového roku zejména zdraví, štěstí, spokojenost. Věříme v to, že se situace v naší zemi zlepší a my se budeme moci brzy setkat na některé z akcí, které pro vás v příštím roce plánujeme.

Za zastupitelstvo obce Podomí Kateřina Ševčíková

Informace z matriky

Ke 14. 12. 2020 měla obec Podomí 443 obyvatel.

Narození v roce 2020: Václav Kňour, Martin Spáčil, Dominika Dvořáková, Eliška Hasonová

Úmrtí v roce 2020: Bohumír Doubravský

Přistěhovaní: Stanislav Gottwald, Adéla Kusalová, Šárka Kusalová, Jiří Kusala, Jiří Motal

Odstěhovaní: Simona Davidová, Michal Šimeček, Jana Dědičová, Michal Šimeček, Adam Šimeček, Daniel Vágner, Andrea Burianová, Marian Pliska, Jan Křetínský

Zpráva o činnosti TJ Sokol Podomí

V letošním roce se nám podařilo uskutečnit jen několik plánovaných akcí, mezi které patřil lyžařský zájezd do Kunčic, pochody a výšlapy, jako každý rok jsme přispěli na Krásenské volejbalohraní a na Memoriál Rosti Gregora, s dětmi jsme společným táborákem ukončili školní rok a zahájili prázdniny a v náhradním termínu

se vydařil i Podomské prďák. Vzhledem k epidemiologické situaci jsme museli na jaře přerušit pravidelné cvičení dětí. To jsme znovu zahájili zase na podzim spolu s letošní novinkou – cvičením dětí od tří let. Avšak nebylo nám přáno, protože po našem prvním setkání došlo ke zrušení kroužků a k uzavření škol. Pevně věříme, že v příštím roce se situace zlepší a my se budeme moci potkávat nejen každý týden na pravidelném cvičení s dětmi, ale s vámi se všemi na našich akcích pro veřejnost.

Naši nejmenší Sokolové

Memoriál Rosti Gregora

12. září proběhl v Podomí na hřišti za školou již VII. ročník Rost'ova memoriálu. Tohoto volejbalového turnaje se pravidelně vždy druhou sobotu v září účastní spřátelená smíšená družstva nejen z Podomí a Krásenska, tedy hráči a hráčky, kteří spolu hrají celoročně, ale i přátelé z Vyškova, Ruprechtova a Jedovnic. Počasí i v té době příznivější epidemiologická situace nám přály, sportovní výkony a dobře zajištěné občerstvení přispěly k dobré náladě po celý den. Putovní pohár a trvalou cenu za 1. místo nakonec již potřetí získaly Jedovnice. Poděkování si ale zaslouží hlavně pořadatelé, tentokrát nepřehlédnutelní v červených tričkách s nápisem Rost'a tým. Většinu z nich tvořili Rost'ovi příbuzní.

Členové Rost'a týmu

Zpráva Místní knihovny Podomí

Citát: „Kniha ke čtení není ta, která přemýšlí za vás, ale kniha, která vás donutí přemýšlet.“

Harper Lee

Přestože provoz knihovny byl v průběhu roku 2020 hodně omezen, podařilo se nám uskutečnit anebo se zapojit do několika akcí:

Divadelní představení Krásenských ochotníků 1+1 = 3

Výstava panenek

Přednáška manželů Flochových – Putování po Balkáně

Soutěž o nejrozkvetlejší zahrádku

Soutěž Jižní Morava čte

Děti měly možnost zapojit se do soutěže Jižní Morava čte. Téma pro letošní rok znělo „Svět v obrazech“. Do krajského kola jsme zaslali dvě výtvarné práce, jejichž autory jsou:

Natálka Kočí, žákyně 2. tř. a Honzík Tomek, žák 6. tř.

I přes vzniklou situaci je fond knih stále doplňován. Nabízíme novinky, jako jsou:

J. Nesbo – Království

R. Bryndza – Mlha nad Shadow Sands

B. Minier – bestsellerová série s detektivem Servanzem

J. Kinney – Deník malého poseroutky 1 až 10, série knih pro děti s hrdinou Gregem

a další nové knihy....

Probíhá i dovoz z výměnného knižního fondu knihovny KD Vyškov.

Abychom umožnili výpůjčku knih i přes omezující podmínky, je možné **po dohodě dodat knížky k Vám domů**. Stačí dát písemný požadavek do schránky na budově obecního úřadu, napsat e-mail na adresu starosta@podomi.cz, popř. se domluvit přímo s knihovnicí. **Knihy můžete i vracet** – přinést na obecní úřad, prosím, s uvedením jména a čísla registrace.

V nadcházejícím roce přejeme vám i knihovně hodně krásných knih a návrat do příznivých podmínek.

Knihovníci

Informace z Mysliveckého spolku Kojál, Podomí

Bliží se konec roku, a tak se začíná všude bilancovat. Diskutuje se o tom, co se podařilo a co ne. Také v našem mysliveckém spolku dochází k bilancování. Velká část roku byla ovlivněna situací kolem COVID-19, a proto byl zrušený „Dětský den“ jak v Krásensku, tak i v Podomí, i další spolkové akce.

Ale jedna akce, kterou jsme sice neorganizovali, ale které jsme se zúčastnili, se vydařila nad očekávání. Náš předseda byl osloven a požádán o účast na akci „Krásenské guláš“. Nikomu se do toho nechtělo, ale předseda je předseda a poslouchat se musí! Na strategické poradě byl vytvořen tým, vytyčeny cíle, rozděleny funkce, sestavený harmonogram, rozepsaný seznam surovin. A třeba já, který vařit neumím, jsem byl zodpovědný za přikládání pod kotel a hlavně za přísun zlatavého moku pro kolegy.

Po příjezdu do Krásenska jsem byl překvapen výtečnou organizací celé akce. A připadal jsem si jako slepý na honu! Zatímco všichni už měli své zázemí a stany téměř postavené, my začali zjišťovat, kde je naše stanoviště. Zatímco my bojovali s postavením stanu, ostatním už hořel oheň pod kotlíkem. A jestliže ostatní začali smažit cibuli, tak my začali laborovat, kolik že jí budeme vlastně krájet. Času bylo stále dosti a i my začali pokrájenou cibuli smažit. A tu se objevil první mráček na sluncem zalité obloze – během několika málo minut se ukázalo, že zkušenosti s vařením na otevřeném ohni nemá z nás nikdo. Buď to moc vřelo, nebo naopak vůbec, hledala se správná střední cesta. Než jsme ji našli, tak se cibule na okraji kotliny začala lepit na stěny, připalovat se a černat. Náš mistr kuchař Lojza začal bědovat, že tolik cibule pohromadě ještě nesmažil. Ovšem předseda duchapřítomně vzal nůž a ostřím stíral černou cibuli ze stěn, takže celá situace byla zachráněna. Pravda, doma bychom si nedovolili takto „potvořit“ ty nejlepší nože, ale pro zdar akce bylo povoleno všechno. Pak už vše pokračovalo podle plánu, na zlatavou cibuli přišlo to hlavní - maso a všechny ostatní ingredience podle starého maďarského receptu. Čas byl podle nás stále dobrý a my očekávali, že za cca 1,5 hodiny bude gulášek hotový. Mezitím zástupci jednotlivých týmů chodili mezi ostatními soupeři a zjišťovali, jak se komu daří, jak má kdo dobrou slivovici, buchty a další laskominy z domácí kuchyně. V tomto mezičase jsme byli zcela uspokojeni a v klidu. Logistiku, kterou zabezpečovali předseda, jeho pravá ruka Mírek a druhá pravá ruka Lad'a, byla nadstandardní. Pít bylo co, jíst také, v týmu vládla pohodička. Tak i my jsme vyrazili na zvědy mezi ostatní, hlavně za těmi, kteří na této akci nebyli poprvé tak jako naše parta.

Ani jsme se nenadáli a bylo poledne, v kotlíku to bublalo, ale maso bylo stále tvrdé. Kuchař naznal, že není třeba propadat panice, protože do půl hodinky to bude v pohodě. Najednou však uplynula další hodina, maso stále tvrdé a kuchař Lojza začal bědovat, že vařit na plynu a v tlakáči je jednodušší a také že v životě tolik guláše najednou nevařil. A zatímco ostatní týmy měli hotovo a zkulturovali okolí svých stanů, my stáli nad kotlem a ukecávali maso, aby změklo. A to už nebyl mráček, ale zrovna mračno přes celou oblohu. Hlášky o propadáku, ostudě a průs... padaly jedna za druhou. Na otázku: „Jak byla ta kráva stará, co z ní máme to

maso?“ nikdo neznal odpověď. A čas běžel příliš rychle. Kuchař Lojza pod tíhou zodpovědnosti neztratil hlavu a převzal pevně otěže do svých rukou, nakazuje přiložit pod kotel, zakrýt kotlinu, aby neunikala pára a se slovy „svatý Huberte, máš na to posledních 20 minut“ naházal do kotle všechny zbylé ingredience. Začaly se tvořit fronty, kupodivu největší u našeho stanoviště a stále nic a nic. V tu chvíli pořadatele zahlásili ukončení vaření a zahájení ochutnávky. Celkem s rozpaky a značnou nejistotou jsme začali vydávat guláš s konstatováním, že to maso potřebuje ještě dojít, ale snad příště. K našemu velkému překvapení řada zájemců o náš guláš stále narůstala a my za chvíli zjistili, že kotel není bezedný, řada nemizí a zájemci s obavami sledují, zda na ně alespoň malý vzorek vyjde. Nevyšel, a kdybychom měli jednou tak velké množství, asi bychom je také rozdali.

Již v průběhu ochutnávky se k nám dostávaly informace, že je guláš výborný, ale trošičku víc slaný. To jsme ovšem ani netušili, protože jsme vůbec neochutnali. Napřed nebyl čas, potom nebylo co. Jedno je však jisté, kdybychom chtěli ten samý guláš uvařit znovu, tak se asi takový nepodaří.

I když ostatní týmy s napětím čekaly na vyhlášení výsledků, my byli spokojeni s účastí a smíření s nevalným výsledkem. O to větší překvapení a možná i šok byl, že náš tým vyhrál na celé čáře, nejen u poroty, ale i u diváků, což se ještě nikdy nikomu v historii soutěže „Krásenské guláš“ nepodařilo.

Takže tak to bylo!

Závěrem bych chtěl poděkovat svým kolegům za heroický výkon, pořadatelům za skvělou přípravu a návštěvníkům za skvělou atmosféru.

Ing. Igor Bohuslav

Vítězný tým ve vaření guláše: Myslivecký spolek Kojál, Podomí

Jak zbrojnoši z Holštejna přepadli a vyrabovali Stagnov

Uplynulo několik týdnů a už se zdálo, že bude v okolí hrádku klid a pokoj. Malá posádka byla složena jen ze samých mladých, nezkušených zbrojnošů. Byli mladí, ale odvaha jim nechyběla. Hlídkovali v okolí v a okolních osadách, ale vraceli se z hlídek s dobrými zprávami. Nikde v širokém okolí nespatriili cizí ozbrojence. Sedláci v osadě Rychtářov sklízeli úrodu ze svých polí a ze stodol se ozývalo klepání cepů do obilných klasů. Někteří sedláci prodávali vymlácené obilí také na Stagnov a dostávali za ně malé stříbrné mince. A za vydělané mince kupovali na trhu u pustiměřského kláštera věci a nástroje potřebné v zemědělských chalupách. A tak se zdálo, že v okolí hrádku a osady Rychtářov zavládl klid a opravdu tomu tak bylo. Ale žádný z hrádku, ani z osady netušil, co se připravuje na vzdáleném hradě Holštejně, kde sídlili rytíři Vokové z Holštejna, kteří vládli rozsáhlému panství, které sahalo až ke hrádku a osadě Rychtářov. Rytíř Vok vyjížděl často za večerů na loupežné výpravy. A nejvíce přepadával a plnil církevní majetky a statky. Ale nejenom církevní. Neváhal se obohatit na jiných panstvích i se svým synem, který byl stejného jména. A když se rytíř Vok dověděl od svých zbrojnošů, že osádka ze Stagnova loví v jeho lesích, tak se rozhodl, že se svojí loupeživou rotou přepadne a vyplní i tento rychtářovský hrádek. Vyslal své zvědy a ti se vrátili s dobrými správami. Hrad byl zásoben krmivem a potravinami na celou zimu a byla tam jen malá posádka složená jen z mladých, nezkušených zbrojnošů. Na hradě Holštejně se připravovalo loupežné přepadení.

Podkoní připravili dva koňské povozy, zbrojnoši měli u sedel na koních velké kožené vaky. Když bylo všechno k přepadení hrádku připraveno, druhý den, krátce po půlnoci vyjela loupeživá rota zbrojnošů z hradu Holštejna a vydala se po cestě k osadě Lipka /Lipovec/. Když projížděli osadou, všichni lidé ještě spali. Osada byla ztichlá a v nočním šeru bylo všude cítit čerstvé vypálené vápno. V Lipce bylo několik malých vápených pecí a kouř z vápenek byl cítit po celé osadě. Rytíř Vok pobízel ozbrojence ke spěchu a chtěl být ještě před rozedněním u Stagnova. Koně zbrojnošů chvílemi klusali a vozkové od koňských povozů poháněli koně a svalnatí valaši zapřáhnuti do velkých dřevěných vozů námahou odfrkávali. Zbrojnoši měli u opasků zavěšené meče a někteří měli na zádech kuše a toulce plné šípů. Meče měli po levé straně na opascích a na pravé straně měli v pochvách krátké dýky. Dýky měly štíhlé čepele a byly neobyčejně ostré. Každý nepřítel, který byl probodnut takovou ostrou dýkou, okamžitě umíral. Rota holštýnských zbrojnošů byla zkušená a zocelená častými boji a dobýváním tvrzí a klášterů. A nezastavila se před žádnou překážkou a dokázala zdolávat i pevné hradby a obranné valy u tvrzí. Před každým přepadením měla před sebou vidinu bohaté kořisti, která je často čekala. A rytíř Vok svým zbrojnošům dovolil všechny krutosti, které páchali při přepadávání klášterů, tvrzí, ale i kupeckých vozů. Rytíř Vok z Holštejna bránil a chránil své rozsáhlé majetky a krutě trestal každého, kdo se na jeho majetcích obohatil, nebo jinak provinil.

Rota holštejnských zbrojnošů postupovala rychle lesní cestou, která vycházela z lesa na račickou cestu, nedaleko lesního údolí, nad kterým stál rychtářovský hrádek Stagnov. Obloha letní noci počala blednout. Velitel zbrojnošů dal svým vojákům polohlasně rozkazy a rota se rozdělila na několik skupin a tiše se začaly rozcházet. Po čtvrt hodině rychlé chůze se na lesním návrší objevila silueta hradu zahalená ještě v ranním oparu. Ale teplé letní ráno opar rychle rozpouštělo. Z hrádku nebyly slyšet žádné zvuky, jen dobytek v ohradě u zadního hradního příkopu se počal hlásit o krmivo. Holštejnské povozy zůstaly ukryty pod lesním návrším a vozkové čekali na povel rytíře Voka, který seděl na černém, vraném hřebci před povozy, byl ozbrojen dlouhým mečem a u sedla silného hřebce měl v koženém pouzdře bojovou sekeru, se kterou dokázal mistrně zacházet. V jeho ruce byla sekera při boji krutější zbraní, než jeho dlouhý lesklý meč. Byl velké postavy a v boji od dětství cvičený. Byl to bojovník každým coulem. Ale kvapem se rozednívalo a pojednou se ozvaly z hradu zděšené výkřiky obránců a u stáje dobytka vyšlehly plameny a ozvalo se bučení dobytka. Rytíř pobídl svého hřebce a dal pokyn vozkům. Povozy se rozjely ke hlavní bráně hrádku. Bylo to nedaleko. Povozy po chvíli před branou zastavily. Začaly se ozývat duté rány od beranidla, kterým několik zbrojnošů proráželo pevnou, dubovou bránu. Ze zadního nádvoří se ozýval bojový ryk a nárek raněných. A pak hradní brána začala pod nárazy beranidla praskat. Byla uvnitř zajištěna závorami, ale beranidlo bylo těžké a jeho nárazům neodolalo ani silné dubové trámoví, ze

kterého byla zhotovena. Brána povolila a za ní stálo jen několik mladých obránců hrádku. Zbrojnoš, který velel dobyvatelům hradní brány, vystřelil z kuše a jeden mladý obránce bolestně vykřikl a skácel se k zemi. Smrtný šíp mu trčel z hrudi. Ostatní obránci se vrhli do boje s holštýnskými zbrojnoši. Byli mladí, ale bylo znát, že jsou dobře cvičeni a v boji muž proti muži byli velmi zdatní. Jeden holštýnský zbrojnoš byl po prudkém útoku jednoho z obránců zraněn mečem na paži, která mu zůstala bezvládně viset a vypadl z ní meč. Zbrojnoš byl z boje vyřazen a vzápětí byl zraněn další zbrojnoš z Holštejna, kterému se zabodla vržená dýka přes kožený kabátec do hrudi. Rytíř Vok seděl na koni u otevřené brány a do té chvíle do boje nezasahoval. Když ale viděl, že dva jeho zbrojnoši jsou zraněni, vytáhl z koženého pouzdra u sedla bojovou sekeru a pobídl černého hřebce. Hřebec narazil do jednoho obránců svou širokou hrudí a obránce padl otřesen k zemi. Druhý obránce padl vzápětí s poraněnou hlavou. Třetí se dal na útěk. Zbývající mladí obránci hrádku, podlehlí zakrátko přesile holštýnských zbrojnošů. Někteří leželi na prvním nádvoří v kalužích krve, jiní se snažili

zachránit útekem. První nádvoří hrádku bylo volné a holštýnské povozy tam vjely. Ze zadní části hrádku šlehal plameny a křik raněných neustával. Holštejnští zbrojnoši vtrhli s tasenými meči do obytných místností hrádku, brali a plenili všechno, co tam našli. Zbrojnoši, kteří napadli hrad ze zadní strany, odváděli dobytek a přivazovali ho na prvním nádvoří k povozům. Pak začali vynášet obilí, které nedávno navozili sedláci z osady. Všechny potraviny, které v hrádku Holštejnští našli, byly naloženy na povozy. Našli také víno a zásobu soudků s pivem. Zbrojnoši olupovali padlé obránce, ale byla to nevalná kořist. Zůstaly jen čtyři ženy, které se krčily v koutě jedné místnosti, ale zbrojnoši si jich nevšímali. Všechno prohledávali a odnášeli na povozy. Ženy jako zázrakem přežily a hrad celý nevyhořel, polovina zůstala plemeny nedotčená. Byl ale zcela vyloupen a nezůstalo v něm vůbec nic. Rota holštejnských zbrojnošů odjížděla a na naložených vozech s kořistí vezla také dva své raněné zbrojnoše. Z hrádku se kouřilo, ale plameny už nešlehal. Celá jeho zadní polovina vyhořela. Zůstaly v něm jen ženy, které se trásly strachem až do příštího rána. I kouř, který z vyhořelé části hrádku stoupal k nebesům, pomalu ustával, až ustal docela. Polovina hrádku stála a měla neporušenou střechu. Ale uvnitř bylo všechno zdemolováno. Hradní brána do široka rozvrácená a za ní na nádvoří ležely mrtvolky obránců. Nahé, bez oděvů, bez bot. To všechno zbrojnoši rytíře Voka vzali. Silueta zpola vyhořelého hrádku stála vyplněná a opět neobydlená. Ženy, které přežily, utekly pološilené do osady a Stagnov zůstal sám, vyloupený a vyplněný a nikoho už nezajímal. Krutost rytířů Voků z Holštejna se opět ukázala v plné síle.

Karel Vágner

Strašidlo Zanybelské

Jednoho večera se vracel hajný Konvalinka z večerní obchůzky, aby se podíval, jestli jsou všechna ptačí hnízda v pořádku a také zajíci jestli se v klidu pasou v louce pod lesem. A bylo všechno v pořádku, tak zamířil spokojeně na hájenku. Ale pojednou zahlédl na staré borovici u lesní cesty uplakané strašidlo. Konvalinka se zastavil a ptal se: „Proč pláčeš strašidlo?“ Strašidlo ještě chvíli fňukalo, ale pak s pláčem řeklo: „Já mám moc tenký hlásek a nikdo se mě nebojí. Proto pláču Konvalinko.“ „Neplač, tak něco vymyslíme, aby se tě sousedé také báli.“ A Konvalinka odběhl za bábou kořenářkou, která bydlela na kraji vesnice a vařila kdovíjaké lektvary z lesních bylinek a kořínků. Bába stála u kotlíku a zrovna vařila z hromového blesku, který při bouřce přivolala a on jí vletěl přímo do kotlíku. A teď v kotlíku brumlal a hromoval. Když jí Konvalinka pověděl, jaké má strašidlo trápení, zamíchala nápoj v kotlíku nad ohništěm kostí z havraní nohy a blesk v kotlíku zahromoval. Bába kořenářka ještě nápoj dvakrát zamíchala a hromový nápoj byl hotový. Pak vzala kamenný džbán, mumlala nějaké nesrozumitelné věty a pak do džbánu nalila hromového nápoje.

Konvalinka so ho vzal, poděkoval bábě a běžel do lesa za strašidlem. Strašidlo ještě sedělo na borovici a fňukalo. „Neplač, neplač,“ volal na něj Konvalinka. Podal strašidlu kamenný džbán, aby se napilo. Strašidlo pilo a pilo, až všechn nápoj vypilo. A když dopilo, tak zabrumlalo hlasem hromu, že se všichni ptáci v okolí polekali. Zahromovalo pak ještě jednou a silněji a to už se polekal i starý jezevec, který se vyhříval na sluníčku před svojí norou. Když uslyšel hromový hlas strašidla, hned se schoval do hluboké nory. A od toho dne se strašidla zanybelského každý bál. Ale strašidlo mělo dobré srdce a strašilo jen pytláky a ty nedobré sousedy, kteří chtěli udělat v lese Zanybly nepořádek nebo nějakou škodu. Postrašilo pytláka, který střelil po zaječce Pepičce a málem ji trefil. Strašidlo zahromovalo pytlákově přímo za jeho zády. A ten se tak vylekal, že upustil pušku pytláčku a upaloval přes louku a pole domů, ani se k lesu neohlédl. Od té doby už nikdy strašidlo neplakalo, ale často si v lese zahromovalo a bylo spokojené.

Karel Vágner

Podomáček č. 24, prosinec 2020, občasník obce Podomí. Vydává OÚ Podomí 89, tel. 517 385 445, zdarma.

Náklad 200 ks. Redakční rada: Karel Gregor, Eduard Trdý. Neprošlo jazykovou úpravou. Příspěvky mohou být kráceny. Kresba na titulní straně E.Č.Křetinský.